

Man kan sige, at alt dette er noget, der er i Familie med Køkkenmøddinger, for det er fra forrige Aarhundrede og Udtalelser, der ere saa gamle som fra 90erne, er man ikke forpligtet at staa ved, og en saa overdreven Vederhæftighed som at skulle staa ved sine Udtalelser fra atten Hundrede nogle og halvfems vil man dog vel neppe forlange af Medlemmer af det nuværende Regeringsparti. Jeg vil heller ikke stille saa strenge Fordringer, men lad mig saa gaa til det nuværende Aarhundrede. Jeg omtalte før, at et Lovforslag om Brændevinsskatten er blevet behandlet sammen med det saakaldte Toldkompromis, det Køedt-Lüttichauske. I den Anledning fik det ærede Medlem fra Ringkøbing ogsaa Lejlighed til at udtale sig om Brændevinsskat, for han sagde: „Der er ingen, der har været i Tvivl om Venstres Stilling til Brændevinsskatteloven, den er bleven lagt i Udvalg Aar efter Aar, og der er den bleven liggende, uden at man har fremmet den. Og vore Modstandere af Højre have revet os det i Næsen undertiden ude paa Landet, idet de have sagt: Det er Visnepolitik, I ville jo slet ikke fremme Brændevinsloven! Dertil har jeg altid sagt: Nej, det ville vi heller ikke, hvorfor skulle vi fremme en Brændevinsskatlov? En Lov, som navnlig rammer Landbruget — jeg skal siden komme til det Punkt — med en betydelig Skatteudskrivning, have vi ingen Interesse af at fremme”. Det er en bestemt Udtalelse af det ærede Medlem. Jeg kan ikke se andet, end at naar man fremholder for ham en Udtalelse fra dette Aarhundrede, der er saa skarp og saa bestemt som denne, maatte han have Grund til at reflektere over, hvorvidt det nu kunde være rigtigt af ham at gaa med til en saadan Lovgivning som den, der foreligger Forslag om i Øjeblikket.

Jeg kunde have Lyst til at fremdrage en Udtalelse oppe fra Landstinget. Der har Venstre ogsaa været godt repræsenteret under Forhandling om Toldsager og Behandling af Sager, der angaa indirekte Beskatning, ved en Mand, der var saa godt hjemme i disse Sager og havde et saa godt demokratisk Standpunkt i disse Sager som Madsen-Mygdal. Jeg skal tillade mig at citere et Par Udtalelser af denne gamle Politiker. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg læse nogle faa Linier op. Han sagde under Forhandlingerne om Brændevinsskattelovforslaget i 1899 følgende: „Det forekommer mig, at efter at vi have talt om dette i en Menneskealder, skulde vi dog i Slutningen af det 19de Aarhundrede være komne saa vidt, at vi ikke

indføre en ny Skat — paa en vis Maade er det jo noget nyt — eller forhøje en gammel Skat paa et Grundlag, der ikke har noget med Skatteevnen at gøre, men tværtimod staar i det omvendte Forhold til Skatteevnen. Jeg gad se . . . nej, jeg behøver ikke at sige, jeg gad se; thi jeg er ganske sikker paa, at det er utænkeligt, at noget Folketingsflertal vil gaa med til at indføre en væsentlig Forhøjelse af denne Skat, der hviler paa dette uretfærdige Grundlag?”

Det er en udmærket god Udtalelse af denne gamle Demokrat. Nu faar han det at se, det, som han i allerhøjeste Grad var imod den Gang. Og han føjer til: „Men jeg erkender dog, at der for flere Forbrugsartiklers Vedkommende kan være noget i, at der er større Forbrug hos dem, der have den større Skatteevne. Det er dog langt fra Tilfældet i det Forhold, som det burde, og ved Brændevinsskatten er det slet ikke Tilfældet. Her staar Forbruget saa godt som ikke, jeg kan gerne sige aldeles ikke, i Forhold til Skatteevnen, og jeg anser derfor denne Skat for den uretfærdigste af alle.” Lad mig gøre opmærksom paa, at den Gang den ærede Landstingsmand stod og sagde dette, stod han ikke og udtalte det som sin personlige Mening, men han udtalte det som den Mening, der næredes af det Parti, han oppe i Landstinget stod som Ordfører for. Jeg skal ikke staa her og udtale Spaadomme om, hvordan det Parti oppe i Landstinget vil stille sig, naar Forslaget om Brændevinsskatten kommer for deroppe; men jeg maa jo have Lov til at tro, at det vil gaa den samme Vej, indtage den samme Stilling til Forslaget om Forhøjelse af Brændevinsafgiften, som deres Partifæller indtage her i Folketinget. Saa er der endnu en Udtalelse af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen), som jeg gerne vil citere. Det var ogsaa under Forhandlingerne i 1900. Dér udtaler han: „Naar ikke desto mindre det Sagn har gaaet mellem de Moderate og Højre, at der kom nok en Brændevinsskat alligevel, er det noget, de Herrere have bildt sig selv ind. Vi have hørt fra forskellig Side: Det lykkes nok, det gaar nok, der er flere og flere i Reformpartiet, som ere Tilhængere af en lille Brændevinsskat, en lille, moderat Brændevinsskat. Netop fordi de Herrere have vugget sig ind i Illusioner paa det Punkt, er det, at de, naar de vaagne af den Drøm, føle sig fyldte med Bitterhed mod os i Stedet for, at de skulde vende deres Bitterhed mod sig selv, fordi de overhovedet nogen Sinde have kunnet være saa fantastisk an-